

[Birgith Mogensen]

støtte, og det er ikke tilstrækkeligt at henvise til en »livlig virksomhed som udlånssted«, sådan som det gøres i forslaget bemærkninger.

Tinning (VS):

Der er ikke nogen tvivl om, at der på tidsskriftcentret gøres et stort idealistisk arbejde. Det, der derimod kan være tvivl om, er, om det, der foregår, i virkeligheden handler om en slags køkkenbordstidsskriftsarbejde, altså at der står en 3-4 venstreorienterede og blader i et eller andet besynderligt skrift fra et eller andet besynderligt land og hygger sig med hinanden. Det er klart, at hvis det er de 3-4 menneskers behov, vi står og snakker om, er der ikke nogen grund til at give støtte.

Så langt er jeg enig med kulturministeren. Vi må selvfølgelig vurdere: er der overhovedet et behov for et sted som tidsskriftcentret? Derfor må vi også vide, hvor meget det bruges. Men det er lige så klart, at det, vi snakker om her, er en niche – er det blevet kaldt – eller en lille gruppes behov, som bliver tilfredsstillet på tidsskriftcentret, men det, der er vigtigt, er, at de behov ikke kan tilfredsstilles nogen andre steder. Der skal altså komme flere end de 3-5 stykker, men vi kan ikke stille krav om, at så og så mange tusinde skal bruge stedet og dermed dokumentere dets værdi, når sagen lige præcis er, at det er en specialfunktion, man dér varetager.

Jeg synes, det er rigtigt, som andre også har sagt, at hvis vi skal kunne finde ud af, i hvilken retning vi skal hælde i sådan et spørgsmål, må vi prøve at få nogle vurderinger fra andre af, hvad dette center betyder.

Jeg synes, det er rigtigt, at når vi nu har fået en ny rigsbibliotekar, manglede det da bare, at vedkommende ikke skulle sættes til at skrive et brev om dette, så jeg synes, det er fint at spørge, men jeg synes også, det er vigtigt at fremhæve, at vi ved faktisk allerede nu, at man i den øvrige biblioteksverden anerkender det arbejde, der foregår på tidsskriftcentret, og det er lige præcis, som det vist også er blevet sagt, fordi man dér skaffer materialer, som ikke kan fås andre steder.

Vi kan altså ikke henvise til, at udbuddet på de forskellige biblioteker bør være bredt osv. Selvfølgelig bør det det, men problemet er, at de ikke kan dække alt alle mulige vide vegne, det ved vi jo, og her har vi så et cen-

ter, som varetager den specialfunktion at finde frem til nogle publikationer, som simpelt hen ikke kan fås andre steder. Og hvad der måske er specielt interessant for de mere såkaldt økonomisk bevidste medlemmer af tinget, foregår det tit lidt mærkeligt, når de skaffer disse tidsskrifter og publikationer frem. Det er faktisk sådan, at det er lykkedes for 30.000 kr. at få tidsskrifter, der repræsenterer en abonnementsværdi på 2 mill. kr. Jeg ved ikke, hvilken minister der kan præstere noget, der bare ligner: at gå ud i byen med 30.000 kr. og vende tilbage med varer for 2 mill. kr., det er flot. Det er ellers stort set ikke andre end DUC og A. P. Møller o. lign., der kan operere i den boldgade.

Jeg mener, at lige præcis den evne til at pleje et særligt kontaktnet, hvor man bytter, ja, nærmest tuskhandler sig, om man så må sige, på det grå marked, til nogle ting, lige præcis det, at man er i stand til det i forbindelse med tidsskriftcentret og ikke nogen andre steder, gør, at vi i hvert fald vil gøre alt, hvad vi kan for at sikre, at den funktion, som tidsskriftcentret i dag varetager, bliver bevaret og opretholdt.

Jeg er i øvrigt enig med hr. Qvist Jørgensen i, at spørgsmålet om, hvorvidt det skal på finansloven eller ikke, ikke er det, der bør skille os. Det, som er vigtigt, er, at der oprettholdes en helt enestående funktion i det danske samfund, som er anerkendt i store bibliotekskredse, og som er båret af et både stort og idealistisk arbejde. Det bør vi påskønne, også med lidt kroner.

Poulsen (FP):

Nu er jeg slet ikke så imponeret, som hr. Tinning er. Jeg tror nok, at hr. Tinning sagde, at man havde tidsskrifter for, var det 3 mill. kr., men at man havde erhvervet dem for 30.000 kr. Det var i den størrelsesorden. Det kunne jo også være, at man trykte en hel masse tidsskrifter, men at det var sådan noget møg, der stod i dem, at ingen ville have dem, og så var man glad ved bare at slippe af med dem. Det har man jo før hørt, ikke?

Jeg synes, det er en helt fantastisk diskussion, vi har haft her. Vi har siddet og hørt på de konservative og venstre, og bl.a. hr. Povl Brøndsted sagde noget om privat initiativ. Kunne man drømme om, at venstrefløjens nogen sinde ville have privat initiativ? Nej,